

Complete horecagelegenheid in Lelystad

Bowling krijgt spierballen

De broers Martin en Richard Lens wilden alleen maar een **andere bar** in hun bowlingcentrum in Lelystad. Ze kregen een **complete make-over**. Dag Bowling Lelystad, welkom De Heeren van Stael, de meest complete horecagelegenheid in de stad waar je kunt **eten, drinken, feesten** én nog steeds **bowlen**.

Tekst: Martijn Jorritsma Beeld: Jan Nijkraake

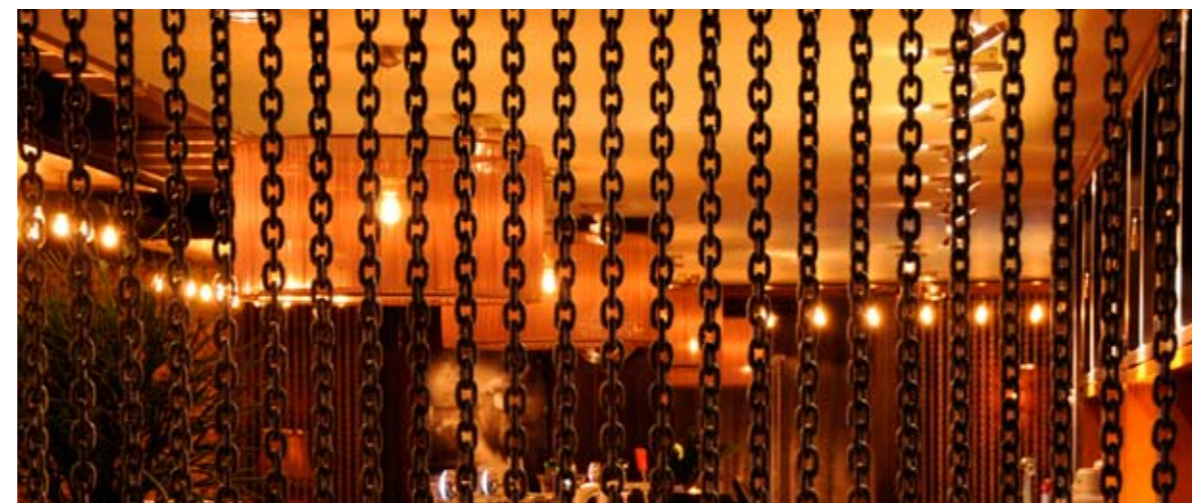
Ze zagen hem de eerste keer binnenkomen, de broers Martin en Richard Lens van Bowling Lelystad. Heineken interieurarchitect Peter Roozeboom kwam langs om te praten over een aanpassing van de bar naast de bowlingbaan. "Het leek wel of hij een spook had gezien", overdrijft Richard. "We moesten wel een liter bronwater in hem pompen om hem weer bij zijn positieven te krijgen." Wat zo erg was? Bijvoorbeeld: Dat de voorzijde de kleuren van Pipo de clown had. En verder? "Je moest hier na binnenkomst eerst een soort binnenplein oversteken om bij de bar te komen", zegt Martin. "In het midden van die grote lege ruimte stond een boom, met daar omheen een bankje. Dat was het. Verder gebeurde daar helemaal niets. Loopruimte was het. Vijfhonderd vierkante meter waar we geen cent omzet draaiden. Schokkend vond Peter dat."

Doodzonde

"Die jongens weten het mooi te vertellen", vindt Roozeboom. "Maar ze hebben wel gelijk. Mensen kwamen om te bowlen en daarna waren ze meteen weer weg. Wat moest je hier ook verder? En dat was doodzonde van al die ruimte. Daar moesten ze meer

DE VERBOUWING

Dit is het vijfde deel in de serie De Verbouwing, waarin u kennismakt met het werk van de interieuradviseurs van Heineken Nederland.

'Er is hier **1500 kilo staal** verwerkt in het interieur'

mee gaan doen, vond ik. Tijdens dat eerste gesprek hebben we het alleen maar daarover gehad. Over die aangepaste bar hebben we niet eens meer gesproken." Alles moest anders, vond Roozeboom. En de broers waren het helemaal met hem eens. "We raakten uit de gratie", zegt Richard. "De bowlingbaan kregen we elke avond wel vol, maar niemand stapte hier binnen als ze niet gingen bowlen. Terwijl we dat juist wel graag wilden. Hiernaast hebben we ook een Laserdome en speelparadijs van Ballorig. De mensen die daar waren geweest, wilden we hier binnenkrijgen voor een hapje en een drankje. Maar wie stapt er nou een bowlingcentrum binnen?" Die lege ruimte moest gevuld. "Het moest een fuik worden", doceert Roozeboom. "Een ruimte waar je als gast na het bowlen zou blijven hangen. Gewoon omdat het zo gezellig en sfeervol is. Zo ontzettend uitnodigend om toch nog even lekker te blijven plakken en nog wat te gaan drinken of eten. En ook een plek die er van buiten uitnodigend uitziet."

Alles is anders

De grote ruimte tussen de bowlingbaan en de uitgang leende zich daar ook uitstekend voor. Er was wel een ingrijpende verbouwing voor nodig om het geheel te veranderen in aantrekkelijke horeca. Werkelijk niets in de nieuwe aankleding herinnert nu nog aan hoe het was. De tapijttegels op de vloer maakten plaats voor beton, alle wanden werden opnieuw gedaan en het plafond werd met meters verlaagd. Kortom: alles is anders.

Direct na binnenkomst kom je nu in een sfeervolle ruimte, opgedeeld in compartimenten. Ze zijn van elkaar afgescheiden met een soort gordijnen, gemaakt van stalen kettingen. "Dat werkt goed. Als je er een lichtspotje op richt, kun je er niet doorheen kijken en zorgt het voor privacy. Het is belangrijk dat je in zo'n grote ruimte zorgt voor intimiteit. Tegelijkertijd kun je die intieme hoekjes ook met elkaar verbinden door de verlichting uit te zetten. Dan kijk je namelijk dwars door die stalen kettingen heen."

Het nieuwe gedeelte is meer geworden dan een fuik. Met 175 zitplaatsen is dit het hart van de zaak. Niet alleen nodigt het bowlers uit te blijven hangen, tegenwoordig stappen ook mensen zonder bowlingplannen de zaak binnen. Het bowlen is letterlijk naar de achtergrond verdrongen. Pas als je halverwege de zaak bent, krijg je zicht op de banen. Het vallen van

de pins is een aangenaam achtergrondgeluid geworden. "Al is de bowlingbaan nog steeds een belangrijk deel van de zaak", zegt Richard. "Deze verbouwing was een flinke investering, maar hij verbleekt bij de kosten van die baan. Hij is officieel erkend, er kunnen dus ook wedstrijden op worden gespeeld. Daardoor is hij ook op doordeweekse avonden volgeboekt. Dan speelt de bowlingclub hier."

Stijlvol zwart

Maar een bowlingcentrum is de zaak niet meer. De naam Bowling Lelystad heeft op de gevel plaatsgemaakt voor De Heeren van Staal. In stijlvol zwart domineert de nieuwe naam de voorzijde van het pand. Een hele verbetering. Want bij de voorzijde stakte de adem van interieurarchitect Roozeboom destijds voor de eerste keer. "Een gele baan met rood, dat was het", herinnert Richard zich. "De kleuren van Pipo de Clown. Het was net de wagen van Mamaloe, maar dan als gevel."

Waarom eigenlijk die naam, 'De Heeren van Staal'? "Nou, kijk maar eens hier naar", zegt Richard, weer met die glimlach, terwijl hij zijn spierballen laat zien. "Nee, 'De Heeren van' zegt iedereen dat het gezellig is, dat je hier terecht kunt voor een lekker biertje. En 'Staal' omdat hier 1500 kilo staal is verwerkt in het interieur."

Eerlijke materialen

"De zaak zit vol met eerlijke materialen", vertelt Roozeboom. "Staal, beton, hout en glas, dat zorgt voor een authentiek gevoel. De inspiratie voor dat idee heb ik opgedaan in Londen. Daar zie je dat succesvolle horecazaken ook met deze materialen werken. Iedereen voelt zich erin thuis. Mensen die wat komen eten, de voetbalploeg die een feestje heeft en ook opa en oma met hun kleinkind op de zaterdagmiddag." Ook de bar heeft dat eerlijke. "De drankvoorraad zie je gewoon staan", wijst Roozeboom. "We hebben kasten laten maken van een meter diep, waarin de fles-

'Het was net de **wagen van Mamaloe**, maar dan als gevel'

